

Накладка

Бюгельний протез з окремими оклюзійними накладками

Частина кламера, яка лежить на оклюзійній поверхні зуба, називається **накладкою**. Призначення оклюзійної накладки:

1. передача опорному зубу вертикального навантаження під час жування;
2. запобігання просіданню протеза під навантаженням;
3. відновлення оклюзійного контакту з зубами-антагоністами та створення контакту протеза з опорними зубами;
4. відновлення висоти коронок.

Окклюзійна накладка може бути частиною кламера або самостійним елементом бюгельного протеза. Її розташовують таким чином, щоб навантаження було орієнтовано по осі опорних зубів.

Неправильне розташування окклюзійної накладки часто призводить до перевантаження періодонта в горизонтальному напрямку, що спричиняє розхитування й втрату опорних зубів.

Якщо зуби в положенні центральної оклюзії змикаються щільно й немає місця для окклюзійної накладки, створюють штучне ложе на жувальній поверхні опорного зуба. Форма штучного ложа має бути сферичною, а дно порожнини – перпендикулярним до осі зуба. Довжина – не менша за $1/3$ окклюзійної поверхні і глибина – 1,5 мм. Така форма забезпечує ковзання окклюзійної накладки під час дії горизонтально спрямованої сили, яка виникає під час жування, що запобігає розхитуванню зуба. Якщо штучне ложе матиме прямокутну форму, то ок-

люзійна накладка такої форми перетвориться на вкладку і зміщення протеза під час жування призведе до розхитування опорного зуба.

Для створення протидії тиску, що виникає під час жування, і запобігання деформації оклюзійна накладка повинна мати достатню товщину (до 2 мм).